

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางบุคลิกภาพกับความพึงพอใจ
ในงานของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน นางสาววราภรณ์ ลิ้มไพบูลย์

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ศิริเพิ่ม	เชาวน์ศิลป์	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์สงคราม	เชาวน์ศิลป์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์กรรณิการ์	ภูประเสริฐ	กรรมการ

บทคัดย่อ

การค้นคว้าแบบอิสระนี้มีวัตถุประสงค์คือ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางบุคลิกภาพกับความพึงพอใจในงานของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดเชียงใหม่ และเพื่อศึกษาความสามารถในการพยากรณ์ความพึงพอใจในงานของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดเชียงใหม่ ประชากรที่ศึกษาคือ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 183 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยเครื่องมือ 5 ชนิด คือ แบบสอบถามข้อมูลทางประชากรของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดเชียงใหม่ แบบทดสอบภาวะผู้นำ แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ แบบทดสอบบุคลิกภาพการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ และแบบวัดความพึงพอใจในงาน โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91 .85 .84 และ .82 ตามลำดับ การเก็บรวบรวมข้อมูลทำโดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ และขอให้กลุ่มประชากรส่งกลับคืนมายังผู้วิจัยโดยตรง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้

ค่าความถี่ ร้อยละ สถิติทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน สรุปผลการศึกษาดังนี้

ภาวะผู้นำและความฉลาดทางอารมณ์ ภาวะผู้นำและการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ ความฉลาดทางอารมณ์และการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ ภาวะผู้นำและความพึงพอใจในงาน ความฉลาดทางอารมณ์และความพึงพอใจในงาน การปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศและความพึงพอใจในงาน ของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดเชียงใหม่ มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ผลจากการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำ และความฉลาดทางอารมณ์ ไม่สามารถพยากรณ์ความพึงพอใจในงานของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดเชียงใหม่ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีเพียงตัวแปรเดียวที่สามารถพยากรณ์ความพึงพอใจในงานของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดเชียงใหม่ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ

Independent Study Title	The Relationship Between Personality Factors and Job Satisfaction of Chief Administrators of the Subdistrict Administrative Organizations in Chiang Mai Province	
Author	Miss Waraporn Limpai boon	
M.S.	Industrial and Organizational Psychology	
Examining Committee	Associate Professor Siriperm Chowsilpa	Chairman
	Associate Professor Songkram Chowsilpa	Member
	Assistant Professor Kannikar Bhuprasert	Member

ABSTRACT

The objectives of this research were to study the relationship between personality factors and job satisfaction of Chief Administrators of the Subdistrict (Tambon) Administrative Organizations (SAO) in Chiang Mai Province, and to identify predictors of Chiang Mai Chief Administrators of SAO job satisfaction. The population included all the one hundred and eighty-three Chiang Mai Chief Administrators of SAOs in Chiang Mai Province.

The survey was conducted using a research instrument consisting of five measures : a demographic questionnaire , a leadership scale , an emotional quotient scale , a resilience scale and a job satisfaction scale. The reliability of the measures were .91 , .85 , .84 and .82 respectively. The data was collected using a direct mail survey of the Chief Administrators of each of the SAOs. The statistics used included frequency , percentage , Pearson's Product

Moment Correlation Coefficient and stepwise multiple regression analysis. The results were as follows:

A positive relationship , significant at the .01 level , was found between the following variable pairs : leadership and emotional quotient , leadership and resilience , emotional quotient and resilience , leadership and job satisfaction , emotional quotient and job satisfaction , resilience and job satisfaction. Thus , of the factors considered in this research , leadership and emotional quotient were found not to predict job satisfaction of Chiang Mai Chief Administrators of SAOs at the .01 level of significance. The one factor found to predict job satisfaction of Chiang Mai Chief Administrators of the SAOs at the .01 level of significance was resilience.